

Arrest

nr. 208 494 van 30 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in al Wahran, de Algerijnse nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn. Uw ouders, broers en zussen zijn daar nog steeds woonachtig.

In december 2015 verliet u samen met uw moeder en een broer, F. (...), het land om in Spanje op vakantie te gaan. Na een tweetal weken trok u verder naar Duitsland, u heeft daar familie, en u kreeg daar een telefoontje van uw broer in Algerije die u aanmaande om daar te blijven. Hij vertelde u dat er iemand van de rechtbank was langsgekomen met een oproepingsbrief voor u. Uw broer ging langs bij de politie en bleek dat de neven van uw burens, die bij deze burens inwoonden, klacht tegen u en een kennis, E.S. (...), hadden ingediend en u er (valselyk) van hadden beschuldigd goud van hen te hebben

gestolen. Deze diefstal zou in mei/juni 2015 zijn gepleegd, op een moment dat u en uw familie bij uw grootmoeder vakantie hielden. De klacht zou pas enige tijd na de diefstal zijn ingediend en u werd mede hiervan beschuldigd omdat deze neven vooreerst dachten dat een kennis van u hiervoor verantwoordelijk was en gezien u omgang had met hem, werd ook u beschuldigd. Deze neven handelden in drugs en pleegden naar uw zeggen criminele feiten. Sinds 2012/2013, het moment waarop deze neven bij uw bureaus waren komen inwonen, deden de geruchten over deze 'drugsfeiten' de ronde en was quasi iedereen in al Wahan hiervan op de hoogte.

Kort na uw vertrek uit Algerije kwamen die neven bij u thuis langs en vorderden 200.000€ van uw familie en van die kennis, zo niet zouden ze met de klacht verder gaan. Uw broer A. (...) reageerde hier nogal agressief op, zo geeft u aan, en werd daarna door hen geslagen. Uw familie ging niet in op deze eis. Ook uw moeder werd door hen bedreigd en ze zeiden tegen haar dat u het geld moest terug geven.

U verliet Duitsland in oktober 2016. U had er een verzoek om internationale bescherming ingediend en werd geplaatst in een centrum voor minderjarigen, doch dit verzoek werd niet behandeld net omdat u toen nog minderjarig was, zo stelt u. U verliet Duitsland louter en alleen omdat u Parijs wilde bezoeken en daarna trok u verder naar België om hier een vriend te bezoeken. U had hier eigenlijk twee vrienden, één in Brussel en één in Charleroi en u probeerde twee keer naar de politie te gaan om 'uw papieren te laten controleren', doch de eerste keer kon u het adres niet vinden en de tweede keer was het bureau al gesloten, waarna u geen verdere pogingen meer ondernam om u aan te melden.

In december 2016 vernam u dat u in Algerije tot drie jaar bij verstek was veroordeeld. U begon ook bedreigingen via 'facebook' te krijgen waarin ene N. (...), een kennis van deze neven, u met de dood bedreigde en hij u verwittigde dat hij naar België zou komen. Op 15 september 2017 werd u hier in Brussel geslagen. U lag vijf dagen in coma en zo'n tien dagen later werd u door A. (...), één van de neven, opgebeld met de vraag of u de boodschap had begrepen. U begreep dan dat u door deze N. (...) was geslagen.

A. (...), één van de neven, zou intussen tot 20 jaar gevangenisstraf zijn veroordeeld.

Op 5 november 2017 werd u door de Belgische autoriteiten gearresteerd naar aanleiding van een diefstal en de volgende dag werd u overgebracht naar een Belgische gevangenis, waar u op 4 mei 2018 weerhouden werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) teneinde u te verwijderen van het Belgisch grondgebied. In deze periode vernam u dat uw kennis E. (...) in maart 2018 naar aanleiding van de klacht ingediend door de neven gearresteerd werd, maar intussen weer zou zijn vrijgelaten. De reden hiervoor kent u niet. Uw repatriëring naar Algerije stond gepland op 15 juli 2018, doch diende te worden geannuleerd omdat u op 13 juli een verzoek om internationale bescherming indiende. U stelt dat wanneer u naar Algerije wordt teruggeleid, u drie jaar celstraf te wachten staat en dat er in uw land geen sprake is van strafvermindering. Daarenboven is het in Algerije een gegeven dat wanneer een persoon die er bij verstek werd veroordeeld zich er gedurende drie jaar en één dag niet laat zien, deze straf wordt kwijtgescholden, in uw geval is dat december 2018.

Een drietal maanden geleden heeft uw broer in Algerije een advocaat in uw zaak gecontacteerd, temeer men op het punt stond u te repatriëren. U zelf hebt nooit persoonlijk contact met deze advocaat opgenomen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd op 7 augustus 2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u slechts een verzoek indiende om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die zou leiden tot uw terughouding of verwijdering, uit te stellen of te verjijden, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Na uw persoonlijk onderhoud dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde asielmotieven en wel om volgende redenen.

Zo stelt u dat u door de neven van uw bureaus, die betrokken waren in criminele feiten, er valselyk van werd beschuldigd hen te hebben bestolen en tot drie jaar bij verstek te zijn veroordeeld. Toen u van die klacht hoorde, u was toen in Duitsland, besloot u niet naar Algerije terug te keren.

Vooreerst dient opgemerkt dat u niet aannemelyk hebt gemaakt waarom u uw onschuld in dezer niet zou kunnen aantonen. U noch uw familie zijn politiek actief, noch hebben jullie ooit eerder problemen met de autoriteiten gekend in jullie land van origine (CGVS p.2).

U hier dan ook naar gepeild, geeft u het nietszeggende antwoord 'ik zei toch dat ik niet beschuldigd werd op dat moment, pas later toen ik in Europa was' (CGVS p.6). Uw antwoord vermag geen ander licht te werpen op de appreciatie van het CGVS daar dit niet verklaart waarom u uw onschuld niet zou kunnen aantonen. Het CGVS begrijpt dan ook totaal niet waarom u niet naar Algerije bent teruggekeerd en de gerechtelijke procedure hebt doorlopen. Bovendien geeft u aan dat de diefstal plaatsvond in mei/juni 2015, de periode waarin u samen met uw familie uw zomervakantie bij uw grootmoeder doorbracht. U er dan logischerwijze op gewezen dat u dan toch gemakkelijk uw onschuld zou moeten kunnen aantonen, antwoordt u 'mijn vriend kwam langs en ze wilden toen geen klacht indienen, het was chaos en later zeiden ze dat goud was gestolen'. Gezien dit geen adequaat antwoord is op de gestelde vraag werd u deze herhaald en antwoordde u andermaal dat er toen (op het moment van de diefstal) nog geen klacht werd ingediend en u niet op de hoogte was. U zou het pas bij uw terugkeer te weten zijn gekomen en tot op dat moment had u met hen (= de neven) geen problemen (CGVS p.5). Uw antwoord kan niet overtuigen daar u, en zoals reeds werd aangestipt, zeer uitdrukkelijk stelde dat de diefstal gepleegd was op een moment dat u zou moeten kunnen aantonen dat u niet aanwezig was. Dat de klacht later zou zijn ingediend doet hieraan geen afbreuk, temeer u dit specifieke gegeven nooit eerder vermeld hebt ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Gezien u eerder al heel duidelijk had aangegeven, en zoals reeds werd aangestipt, dat u nooit eerder problemen met uw autoriteiten had gehad en gezien u zeer uitdrukkelijk stelde dat de inwoners van de wijk op de hoogte waren van de criminele inslag van deze neven, ziet het CGVS niet in waarom u niet in staat zou zijn uw onschuld te bewijzen (CGVS p.3, 5). Uw verklaring dat A. (...), één van die neven, intussen tot twintig jaar is veroordeeld, onderstreept andermaal de appreciatie van het CGVS dat er geen enkele reden is waarom u niet zou kunnen rekenen op een correcte rechtsgang (CGVS p.4).

Weinig overtuigend is ook de vaststelling dat u quasi niets weet te vertellen over deze neven, uw belagers. U hiernaar gepeild komt u niet verder dan drie voornamen te geven en zegt u zelf dat u niet zoveel over hen kunt vertellen: ze doen illegale zaken, ze zijn slecht, ze hebben problemen met andere mensen. Gevraagd wat deze personen actueel doen, antwoordt u slechts 'ik weet het niet, ik heb een hekel aan die mensen en u blijft vragen stellen over hen'. U komt niet verder dan te stellen dat A. (...), één van deze neven, tot twintig jaar veroordeeld (CGVS p.4, 8). Gezien deze personen aan de grondslag liggen van uw problemen en u omwille van hen stelt niet naar Algerije te kunnen terugkeren, is het toch niet meer dan logisch dat u alle mogelijke inspanningen zou hebben gedaan accurate informatie over hen in te winnen en de vaststelling dat u dit blijkbaar niet hebt gedaan, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder blijkt dat u uw verklaringen voor het CGVS duidelijk hebt aangedikt. Zo stelt u plots dat kort na uw vertrek uit Algerije in 2016 deze neven naar uw huis kwamen en 200.000€ van uw familie eisten, indien ze dit bedrag niet zouden geven, zouden ze hun klacht verderzetten. Uw broer die hierop agressief reageerde werd daarop door hen geslagen. Uw moeder werd bedreigd. Deze feiten, die toch mede deel uitmaken van de kern van uw motieven, liet u onvermeld ten aanzien van de DVZ en u hiernaar gepeild, stelt u dat er u hier niet naar werd gevraagd, er werden u wel vragen gesteld over de datum van uw komst naar hier (CGVS p.6). Verder liet u er onvermeld dat u hier doodsb bedreigingen op facebook kreeg en u door een kennis/verwant van de neven op een dusdanige manier hier in België op 15 september 2017 werd geslagen dat u gedurende vijf dagen in coma lag. U met deze omissies geconfronteerd antwoordt u 'voor de 100ste keer, ze hebben me niets gevraagd, ze hebben vragen over mijn familie gesteld, niet over die personen' (CGVS p.7). Het is totaal niet geloofwaardig dat u dergelijke ernstige feiten, die essentieel zijn om uw vrees aannemelijk te maken, onvermeld liet tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud met een ambtenaar van DVZ en deze niet spontaan opwierp, dat hoeft geen verder betoog.

*Net zo min kan het overtuigen dat u niet weet door welke specifieke rechtbank u veroordeeld werd, hiernaar gepeild komt u niet verder dan te stellen dat het de rechtbank van Sidi Jamal was, maar welke specifieke instantie u veroordeeld heeft, dat weet u niet (CGVS p.6). Eigenaardig is ook het gegeven dat u bij aanvang van het onderhoud stelde tot vijf jaar te zijn veroordeeld en u later tijdens het onderhoud plots stelde tot drie jaar te zijn veroordeeld en nooit 'vijf jaar' te hebben gezegd (CGVS p.4, 6). Gezien u zeer genuanceerd was in uw initiële verklaringen, kan ook deze vaststelling niet overtuigen. Evenmin kan uw handelwijze nadat u van uw veroordeling op de hoogte werd gebracht in december 2016 overtuigen. U gevraagd wat u hierna deed, kunt u slechts stellen 'niets, ik was in shock'. U dan maar gevraagd of u naar aanleiding hiervan een advocaat contacteerde, antwoordt u 'ja'. Hierop doorgevraagd blijkt dat u toenertijd in dezer niets ondernam, het was uw broer in Algerije die pas zo'n drie maanden geleden, dus in 2018, voor u een advocaat onder de arm nam. Gezien uw veroordeling bij verstek reeds dateert van december 2016 werd u logischerwijze gepolst waarom er al niet veel vroeger een advocaat betrokken werd. U stelde 'in het begin was het een klacht van goud en andere dingen, er werd in het begin een valse klacht ingediend en hij heeft een vergoeding gevraagd (...)'.
(...).*

Even later tijdens het persoonlijk onderhoud de vraag herhaald, stelt u 'mijn broer kon niets doen omdat ik bij verstek werd veroordeeld en hij kwam in actie omdat ze me willen repatriëren, de advocaat zei dat als ik tot december hier blijf, de veroordeling zal vervallen' (CGVS p.6-7). Andermaal kan deze toch wel zeer afwachtende en nonchalante houding van uwentwege totaal niet overtuigen. Moest er immers geloof kunnen worden gehecht aan de door u beschreven gang van zaken kan er toch van uit worden gegaan dat u, zodra u van het bestaan van deze veroordeling wist, alles in het werk zou hebben gesteld onmiddellijk adequaat juridisch advies in te winnen, al was het maar om te weten welke mogelijkheden of alternatieven u nog had. Daarenboven is het totaal ongeloofwaardig dat u zelfs niet de naam van de advocaat kent die uw broer gecontacteerd heeft en u evenmin de moeite nam persoonlijk contact met deze persoon op te nemen. U stelt dat u dit niet nodig achtte omdat uw broer in Algerije de situatie opvolgt (CGVS p.7). Deze uitspraak bevestigt enkel de appreciatie van het CGVS toen het eerder al stelde dat u totaal niet geïnteresseerd bent in uw eigen lot en dit op fundamentele wijze afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.

Het ongeloofwaardig karakter van uw motieven wordt nog onderstreept door het gegeven dat u, die hier al sinds einde oktober 2016 verblijft (Verklaring DVZ punt 31), pas op 13 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, en dit nadat uw repatriëring gepland stond op 15 juli. U hiernaar gepeild, geeft als antwoord 'vroeger was mijn kennis over asiel beperkt, dacht dat het ging over mensen zonder papieren' (CGVS p.8). Het CGVS kan niet anders dan zichzelf te herhalen en te stellen dat uw antwoord alle geloofwaardigheid ontbeert daar er van uit kan gegaan worden dat, moest u effectief nood hebben aan bescherming, u zich hieromtrent zou hebben geïnformeerd, een gegeven dat dus totaal niet blijkt uit uw verklaringen. Uit bovenstaande kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u er enkel op uit bent uw verblijf hier te verlengen en u geen nood hebt aan internationale bescherming.

U stelt momenteel geen juridische documenten te hebben (juridisch dossier, veroordeling, ...), doch u kan deze binnen de vijf à zes dagen neerleggen, zo geeft u aan. U door het CGVS erop gewezen dat u 24uur krijgt, u bent hier immers al sinds oktober 2016 en u verblijft in een gesloten centrum, geeft u aan dat deze termijn te kort is (CGVS p.4, 7). Ook deze vaststelling ondermijnt uw geloofwaardigheid, moest uw veroordeling waarachtig zijn en u deze ernstig nemen, kan er van uit worden gegaan dat u, op zijn minst sinds begin 2017, alles in het werk zou hebben gesteld om uw juridisch dossier in handen te krijgen, al was het maar dat u hieromtrent hier in België juridisch advies zou hebben willen/kunnen inwinnen, een handelswijze die gezien de ernst van de door u beweerde veroordeling, logisch zou zijn. Hoe dan ook dient opgemerkt dat dergelijke documenten enkel waarde hebben ter staving van een geloofwaardig en coherent asielrelaas, iets wat in uw geval gezien bovenstaande observaties duidelijk niet het geval is. De kopie van uw paspoort in uw administratief dossier heeft betrekking op uw identiteit en nationaliteit, gegevens die hier op zich niet ter discussie staan.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Omtrent het verwijt dat hij zijn onschuld niet aantoonde, doet verzoeker gelden:

"Welnu, het vonnis in Algerije heeft op heden kracht van gewijsde. Het is dus inderdaad niet meer mogelijk om dat op heden te doen. Op heden is er in Algerije een advocaat met de zaak bezig, doch het is onduidelijk wat deze nog kan doen.

De verzoekende partij heeft bovendien nog wel degelijk een document omtrent haar zaak, dat zij net bekwam en kan neerleggen (zie stuk 3).

Op heden is deze bij een beëdigd vertaler, in de hoop dat deze vertaling ter zitting zal kunnen worden neergelegd met wat duiding.

De verwerende partij gaf de verzoekende partij immers maar een schamele 24 uur om deze neer te leggen, wat voor de verzoekende partij onmogelijk was."

Tevens legt verzoeker heden een foto van zijn broer neer. Deze werd door de drie neven afgetroefd omdat hij weigerde de klacht af te kopen.

Over de motivering omtrent zijn onwetendheid over zijn belagers, stelt verzoeker:

“Er dient echter te worden opgemerkt dat de verwerende partij tevens nauwelijks vragen gesteld heeft hierover, hetgeen toch zou mogen worden verwacht van iets wat zichzelf een serieus argument schijnt te vinden.

(...)

Er wordt geen persoonsbeschrijving gevraagd, er wordt niet gevraagd waar de neven vandaan komen, ... Nochtans zou men dit wel mogen verwachten van de verwerende partij die dit kennelijk essentieel vindt.”

Waar hem verweten wordt dat hij de specifieke instantie in Sidi Jamal niet kent die het verstekvonnis uitvaardigde, betoogt verzoeker:

“Men kan een jurist inderdaad verwijten niet alle specifieke onderverdelingen van de Hoven en Rechtbanken te kennen, doch bij een leek kan men dat niet doen.”

Verzoeker vindt het onredelijk dat het niet voldoende wordt geacht dat hij de plaats wist en kon aangeven wat er in het vonnis stond.

Waar hem een afwachtende en nonchalante houding werd verweten, wijst verzoeker erop dat hij tijdens het gehoor, zoals aangegeven werd, goed meewerkte. Vervolgens geeft hij aan:

“Wel is het zo dat zij zich in België veilig voelde en volledig van derden afhing om haar zaak in Algerije te regelen (zij werd bovendien maar eind 2016 op de hoogte gebracht).

Ook van het in ons land bestaande asielsysteem had zij geen kaas gegeten.

Mocht zij thans de klok kunnen terugdraaien, dan zou zij het wel degelijk compleet anders aanpakken.”

Verzoeker benadrukt tevens dat uit het gehoorverslag het doorleefde karakter van zijn verklaringen blijkt en dat hij bijna smeekte om bescherming.

Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een niet-vertaald document (bijlage 3) en een foto (bijlage 4) bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd op 7 augustus 2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u slechts een verzoek indiende om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die zou leiden tot uw teruggrijving of verwijdering, uit te stellen of te verijdelen, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.”

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In dit kader dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en vluchtmotieven, meer bepaald de problemen en vrees ten gevolge van de door de criminele neven van zijn burens geuite (onterechte) beschuldiging van goudroofstal, geen verband houden met één van de voormelde vervolgingsgronden. Bijgevolg kunnen deze niet worden aanzien als 'vervolging' in de zin van en zijn deze vreemd aan het Verdrag van Genève.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker stelt zowel de neven van zijn burens als de Algerijnse autoriteiten te vrezen. Hij zou door deze neven onterecht zijn beschuldigd van goudroofstal en voor deze beschuldiging bij verstek zijn veroordeeld.

Zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van voormelde, concrete vrees ten aanzien van Algerije, worden echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat verzoeker in België blijkens de stukken opgenomen onder nr. 9 in het administratief dossier niet alleen gekend is omwille van (veroordelingen voor) het plegen van verschillende misdrijven (herhaalde gewone diefstal, poging tot gewone diefstal, bendevoorming-deelname en misbruik van behoeften, zwakheden van een minderjarige) doch tevens omwille van het hanteren van verschillende identiteiten, leeftijden en nationaliteiten.

Eveneens blijkt uit voormelde stukken, en meer bepaald de 'Questionnaire' van de DVZ van 27 juni 2017 en het gehoorverslag van het interview dat op 27 juni 2017 van verzoeker werd afgenomen in de gevangenis van Jamioulx, dat verzoeker wanneer hij eerder in contact kwam met de DVZ moedwillig volhardde in het afleggen van leugenachtige verklaringen over zijn identiteit, leeftijd en nationaliteit. Zelfs na confrontatie met zijn leugenachtige verklaringen trachtte hij hierin nog te volharden. Slechts nadat hij ook daadwerkelijk werd geconfronteerd met de bewijzen, gaf hij toe van Algerije te zijn. Dergelijke bedrieglijke houding en intentionele (poging tot) misleiding van de DVZ doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en relaas.

De geloofwaardigheid van de vluchtmotieven die verzoeker in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming ten berde brengt wordt verder manifest ondergraven doordat verzoeker gedurende zijn voormelde contacten met de DVZ en nadat hij uiteindelijk toegaf Algerijn te zijn geheel andere vluchtmotieven aanhaalde. Hoewel hij heden beweert de neven van zijn burens en de Algerijnse overheid te vrezen ten gevolge van een (valse) beschuldiging van goudroofstal, maakte hij hiervan eerder geen melding. Nochtans zouden zowel de valse beschuldiging, de bedreigingen vanwege de neven, de mishandeling van zijn broer en zijn veroordeling bij verstek dateren van geruime tijd voor de voormelde contacten met de DVZ. Tijdens deze contacten beweerde verzoeker dat zijn vrees tweërlei was. Ten eerste zou hij een vrees koesteren omdat zijn broer door de mensen gezocht werd wegens het verkopen van wapens. Ten tweede zou hij een vrees koesteren ten aanzien van de familie van zijn ex-vriendin, en dit omdat hun relatie door hen niet werd getolereerd.

De geloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven wordt andermaal en fundamenteel ondermijnd doordat hij, zoals eveneens terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, in de vragenlijst andere verklaringen aflegde over zijn belager(s) en niet de minste melding maakte van diverse kernelementen in zijn relaas. Zo gaf hij in de vragenlijst slechts aan dat hij door *"een buur uit onze wijk in Wahran"* werd beschuldigd van diefstal, dat hij geen problemen wilde met *"die buurman of de politie"* en dat hij schrik had om naar de gevangenis moest of gedood zou worden *"door die bewuste buurman"*. Nergens maakte hij enige melding van diens neven of het gegeven dat deze criminele activiteiten zouden bezigen. Evenmin vermeldde hij dat deze neven klacht indienden, een grote som geld eisten van verzoekers familie om de klacht af te kopen, zijn familie bedreigden omdat zij op deze eis niet ingingen, zijn broer mishandelden, hem met de dood bedreigden, ervoor zorgden dat hij in België gedurende vijf dagen in coma werd geslagen en hem hiervan per telefoon op de hoogte brachten.

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de voormelde, cruciale elementen in zijn relaas hierin niet zou hebben vermeld.

Verzoeker legde bij het CGVS overigens eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de veroordeling bij verstek in zijn hoofde, nochtans een cruciaal gegeven voor zijn vrees. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Eigenaardig is ook het gegeven dat u bij aanvang van het onderhoud stelde tot vijf jaar te zijn veroordeeld en u later tijdens het onderhoud plots stelde tot drie jaar te zijn veroordeeld en nooit ‘vijf jaar’ te hebben gezegd (CGVS p.4, 6). Gezien u zeer genuanceerd was in uw initiële verklaringen, kan ook deze vaststelling niet overtuigen.”

Verzoeker laat deze motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

Zij klemmen nog des te meer nu verzoeker evenmin bleek te weten door welke instantie hij bij verstek zou zijn veroordeeld in Algerije. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Net zo min kan het overtuigen dat u niet weet door welke specifieke rechtbank u veroordeeld werd, hiernaar gepeild komt u niet verder dan te stellen dat het de rechtbank van Sidi Jamal was, maar welke specifieke instantie u veroordeeld heeft, dat weet u niet (CGVS p.6).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij geen jurist is, kan namelijk geenszins vergoelijken dat hij in het ongewisse was over het voorgaande. Ook van een leek mag worden verwacht dat deze weet door welke instantie hij werd veroordeeld tot een jarenlange gevangenisstraf.

Verzoeker bleek bovendien een verregaande onwetendheid te vertonen over zijn vermeende belagers. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Weinig overtuigend is ook de vaststelling dat u quasi niets weet te vertellen over deze neven, uw belagers. U hiernaar gepeild komt u niet verder dan drie voornamen te geven en zegt u zelf dat u niet zoveel over hen kunt vertellen: ze doen illegale zaken, ze zijn slecht, ze hebben problemen met andere mensen. Gevraagd wat deze personen actueel doen, antwoordt u slechts ‘ik weet het niet, ik heb een hekel aan die mensen en u blijft vragen stellen over hen’. U komt niet verder dan te stellen dat A. (...), één van deze neven, tot twintig jaar veroordeeld (CGVS p.4, 8). Gezien deze personen aan de grondslag liggen van uw problemen en u omwille van hen stelt niet naar Algerije te kunnen terugkeren, is het toch niet meer dan logisch dat u alle mogelijke inspanningen zou hebben gedaan accurate informatie over hen in te winnen en de vaststelling dat u dit blijkbaar niet hebt gedaan, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij tracht de verantwoordelijkheid voor de vastgestelde onwetendheid in zijn hoofde ten onrechte af te schuiven op de ondervrager bij het CGVS. Er werd hem namelijk weldegelijk, duidelijk en in open bewoordingen gevraagd: *“Kunt u me alles vertellen over die neven die u beschuldigd hebben?”*, waarop verzoeker zelf aangaf niet zoveel over hen te weten buiten dat zij slecht zijn, illegale zaken doen en problemen hebben met andere mensen. Wanneer vervolgens werd doorgevraagd, bleek hij de achternamen van de betreffende personen niet te kennen. Evenmin kon hij aangeven wat zij deden doch beperkte hij zich ertoe te antwoorden: *“Ik weet het niet, ik heb een hekel aan die mensen en u blijft vragen stellen over hen”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). Hiermee gaf hij zelf aan dat hij niet wenste dat hij hierover verder zou worden ondervraagd zodat het niet ernstig is dat hij verweerder heden verwijt dat er niet werd doorgevraagd.

Dit alles klemmt nog des te meer nu verzoeker laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Het ongeloofwaardig karakter van uw motieven wordt nog onderstreept door het gegeven dat u, die hier al sinds einde oktober 2016 verblijft (Verklaring DVZ punt 31), pas op 13 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende, en dit nadat uw repatriëring gepland stond op 15 juli.

U hiernaar gepeild, geeft als antwoord 'vroeger was mijn kennis over asiel beperkt, dacht dat het ging over mensen zonder papieren' (CGVS p.8). Het CGVS kan niet anders dan zichzelf te herhalen en te stellen dat uw antwoord alle geloofwaardigheid ontbeert daar er van uit kan gegaan worden dat, moest u effectief nood hebben aan bescherming, u zich hieromtrent zou hebben geïnformeerd, een gegeven dat dus totaal niet blijkt uit uw verklaringen. Uit bovenstaande kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u er enkel op uit bent uw verblijf hier te verlengen en u geen nood hebt aan internationale bescherming."

Verzoeker beperkt zich ertoe te herhalen dat hij geen kaas gegeten had van het asielsysteem. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaring gedane vaststellingen. Dat verzoeker dermate lang talmde alvorens zich te informeren over de mogelijkheden tot internationale bescherming en een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende vluchtmotieven, problemen en vrees.

De kopie van verzoekers paspoort, opgenomen in het administratief dossier, heeft betrekking op zijn (Algerijnse) identiteit en nationaliteit doch bevat geen gegevens die afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De stukken bij het verzoekschrift kunnen hieraan evenmin afbreuk doen.

Het document in bijlage 3 bij het verzoekschrift wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Verder gaat het niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV. Derhalve wordt dit document door de Raad verder niet in overweging genomen.

De foto in bijlage 4 bij het verzoekschrift betreft een makkelijk manipuleerbare afdruk. Verder kan uit deze foto geheel niet worden afgeleid wie de hierop afgebeelde persoon is. Zo al aangenomen zou kunnen worden dat het verzoekers broer betreft, dan nog dient te worden opgemerkt dat zulke foto slechts een momentopname bevat en eenvoudigweg in scene kan zijn gezet. Indien verzoekers broer al gekwetst zou zijn, dan nog dient te worden opgemerkt dat deze foto geenszins een bewijs kan vormen voor het ogenblik waarop, de redenen waarom of de omstandigheden waarin deze broer gekwetst werd. Derhalve kan deze foto hoegenaamd geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker werd ter terechtzitting geconfronteerd met voormede argumenten en motieven doch kon hierop geen enkel verweer aanreiken. Hij bevestigt zelfs in het verleden inderdaad gelogen te hebben over zijn identiteit en nationaliteit en andere asielmotieven te hebben voorgehouden.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT